

[Hans Hansen (Rørby).]

afsløre hele den hule Barmhjertighed, man taler om her, at tage Pengene direkte. Men den Vej er ikke farbar, for Befolkningen vilde, hvis den forstod, hvad der foregik, ikke finde sig i at blive plyndret, som den plyndres her.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup sagde, det drejer sig her om ca. $\frac{1}{3}$ af samtlige Toldindtægter (Afbrydelse af *Himmelstrup*) . . . ca. $\frac{1}{3}$ af samtlige Beskyttelsespositioner. Vi kan godt gøre det op, det drejer sig jo om 51 Mill. Kr. Men det er noget mere end den normale Varebeskatning der finder Sted.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann fremsatte nogle stærke Ord, særlig møntet paa det ærede Medlem Hr. Himmelstrup. Det ærede Medlem sagde, at det netop var, fordi vi ikke havde gennemført Toldforanstaltninger, at vi her i Landet havde faaet Misère i det økonomiske Liv. Det var i hvert Tilfælde Understrømmen i det ærede Medlem Hr. Drachmanns Betragtninger. Jeg vil gerne minde om en bestemt Ting, ogsaa fordi det har været fremført her i Dag, nemlig det for alle Frihandelsvenner ud over Verden glædelige, der i dette Øjeblik meddeles i Bladene, at De nordamerikanske Fristater paatænker at gøre den Fejl god igen, som man gjorde sig skyldig i, da man i Juni Maaned 1930 forhøjede Tolden med 50 pCt. Det var under den forrige Præsident, Hoover, at man gennemførte dette ud fra den samme Betragtning, som det ærede Medlem Hr. Drachmann gjorde gældende, at man skal blot afspærre, man skal være selvforsynende, man skal forhindre Import og beholde det amerikanske Marked, som det hedder, for den amerikanske Produktion. Man havde den Gang $1\frac{1}{2}$ Million arbejdsløse, og da de 50 pCt. Toldforhøjelse havde virket indtil December 1931, havde man $6\frac{1}{2}$ Million arbejdsløse. Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Drachmann, at hvor i Verden man har anvendt de Midler, har man haft de samme Resultater, nemlig en Forhøjelse af Arbejdsløsheden, en Fordyrelse af Varerne, en Nedsættelse af Forbruget, og dermed en Nedsættelse af Produktionen.

Det er denne Logik, som alle Fraser om Velsignelserne ved Fordyrelse af Varerne ikke kan bortforklare. Hvad er det, der er hult i denne Betragtning? Det er dette, at man prøver paa at bilde Folk ind, at det kan nytte at fordyre Varerne. Det gavner kun enkelte Personer i et Land, men det er samfundsskadeligt og til Skade for hele Produktionen, og det forøger netop

den Arbejdsløshed, som man ønsker at bekæmpe.

Retsforbundet har, hver Gang man har villet forlænge Gyldigheden af de Love, hvis samlede Resultat her foreligger, endnu et Stykke Tid, haft Lejlighed til at protestere, og vi vil selvfølgelig atter stemme imod en Forlængelse af disse skadelige Loves Gyldighed, Love, som kun kan have den Virkning at nedsætte Forbruget, at nedsætte Produktionen og at spærre yderligere for vor Samhandel med Omverdenen, at gøre Arbejdsløsheden større, Erhvervsusikkerheden, Elendigheden større i dette Land, end den er i Forvejen. Men det skal siges, at det netop ikke er, som det blev sagt her, de liberale Grundbetragtninger, Frihed og Frihandel, som har været herskende, det er tværtimod Toldforanstaltninger, der har virket ødelæggende paa hele vort Erhvervsliv. Derfor er den Vej, man foreslaar at gaa her, ikke til Gavn, men til Skade for Erhvervslivet, og derfor vil Retsforbundet fremdeles stemme derimod.

Munch-Petersen: Jeg kan tilslutte mig en hel Del af det, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde i Dag. Han talte om, at Agitation er en Ting, og Realiteter er en anden. Det maa han og hans Parti i Sandhed kende noget til. Han talte om, at intet Land i den Grad havde lempet sig over for Skatteborgerne som Danmark, og han talte om, at Overklassen burde paa sine Knæ takke den Regering, der førte det danske Folk saa lempeligt gennem Vanskelighederne. Alle disse Ting kan jeg fuldt ud tilslutte mig og understrege. Kun kan jeg ikke dele det ærede Medlems Glæde over, at disse Ting er saaledes. Jeg kan ikke dele hans Glæde over, at de kapitalistiske Selskaber som Følge af den Krisepolitik, som er blevet ført, har kunnet faa et forøget Udbytte i det sidste Aar. Ogsaa paa andre Punkter maa jeg vende mig mod dette, idet jeg erindrere det ærede Medlem Hr. Ragers Ord: „alderdomssvækkede Parti“; det maa skyldes Alderdomssvækkelse, naar man fra Socialdemokratiets Side lovpriser den økonomiske Situation og som saa mange Gange før forudsiger, at nu gaar vi Lysning i Møde, eller vi er allerede langt inde i Lysningen, og de lykkelige Tider er umiddelbart forestaaende. Det er den Slags Forudsigelser, som vi har hørt den ene Gang efter den anden, først og fremmest naar et Valg er i Sigte, men ogsaa naar man skulde give Nytaarsoversigter og ved lignende Lejligheder. Stadig har man talt om lysere